

[Ebba Strange]

kerhed, der skal ligge i, at rettergangen af hensyn til den enkelte borgers retssikkerhed aldrig må hvile på et for spinkelt grundlag; det vil vi ikke risikere. Den skal hvile på et grundigt efterforskningsarbejde, så vi er sikre på, at domfældelsen bliver så retfærdig som muligt.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg vil gerne sige tak til SF's ordfører for den meget saglige og positive modtagelse.

Når jeg beder om ordet allerede nu, er det for at svare på tre indvendinger fra hr. Holger K. Niensens side. Den første indvending – hvis det var en indvending, i hvert fald blev det fremsat i et lidt bebrejdende tonefald – var, at hr. Holger K. Nielsen gjorde opmærksom på, at der var ideer i dette forslag, som ikke prægede den socialdemokratiske regering Anker Jørgensen frem til 1982.

Og dér er jeg nødt til at give hr. Holger K. Nielsen ret. Der er tale om nytænkning på nogle punkter; det mener jeg ikke man skal løbe fra. På den anden side tror jeg ikke, man kan løse vore samfundsproblemer uden at tænke nyt. Jeg tror også, at jeg kunne nævne ganske mange ideer, som hr. Holger K. Nielsen har i dag, som bestemt ikke er repræsentative for, hvad Socialistisk Folkeparti sagde, dengang jeg var arbejdsminister, f.eks. om arbejdsmarkedspolitikken. Men lad det være. Vi skal glæde os over, at der er foregået en udvikling. Når S og SF kan melde så entydigt ens ud i dag vedrørende dette forslag, viser det, at idéudviklingen og fornyelsen er gået parallelt i de to partier. Det synes jeg er godt.

Det andet, jeg vil svare på, er spørgsmålet om de offentligt ansatte. Vi har haft tæt kontakt med de offentligt ansattes organisationer, ladet os inspirere undervejs i udarbejdelsen af dette forslag, og der er en meget positiv holdning til at gøre noget i denne her retning fra de offentligt ansattes side. Men nu var det vores idé at sætte borgeren i forgrunden i dette forslag – ikke systemerne, ikke de ansatte – og det er derfor, der ikke står noget i forslaget om de offentligt ansatte. Men jeg er helt enig i de synspunkter, hr. Holger K. Nielsen gjorde gældende.

Og til sidst til spørgsmålet, om det koster noget. Ja, det koster noget at gøre ting bedre – isoleret bedømt. Det, der er ideen i vores for-

slag, er, at det kan finansieres, uden at skatterne sættes i vejret, måske bortset fra et enkelt punkt, og det er behandlingen af de ældre. Vi må nok indrømme, at der i de kommende år skal afsættes flere penge og flere ressourcer til de ældre. Vi kommer ikke uden om det. Men på de andre områder – når det drejer sig om de unges uddannelse, når det drejer sig om en mere effektiv sagsbehandling, når det drejer sig om ventelister – er det muligt at finde finansiering for de øgede ressourceanvendelser uden at sætte skatterne i vejret.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg skal give hr. Svend Auken ret i, at det naturligvis ikke er særlig relevant, hvad vi hver for sig mente i 1982, så lad os glemme det.

Når jeg bad om en kort bemærkning, hænger det sammen med hr. Svend Aukens bemærkning om de offentligt ansatte. Jeg kan forstå, at man har haft kontakt med de offentligt ansattes organisationer, men det var ikke det, jeg tænkte på. Det, jeg tænker på, er, at de offentligt ansatte som mennesker skal indtænkes i dette forslag.

Jeg er helt enig i, at det er borgerne, der skal i centrum; det er rigtigt tænkt, sådan skal det være. Men min pointe var, at jeg tror ikke, man kan få en offentlig sektor, hvor borgerne er i centrum, uden at de offentligt ansatte som mennesker inddrages i det. Det var den indvending, jeg havde; og hvor jeg syntes, at den sammentænkning af, hvad de offentligt ansatte kan og gør, og hvordan de kan inddrages, så borgernes rettigheder forbedres, den mangler i det socialdemokratiske forslag. Derfor håber jeg meget, at det bliver inddraget.

Lad mig give et eksempel: Hvis man skal lave disse omstillinger i den offentlige sektor, uden at det koster ret mange penge til nyanstættelser. Jeg er enig i, at der kan laves mange omstillinger ved en bedre tilrettelæggelse af arbejdet, men tror man, at det kan gennemføres, uden at de offentligt ansatte kommer med? Det vil sige, at hele demokratiseringen af den offentlige sektor er nødt til at blive indtænkt i ændringer af den offentlige sektor, hvor borgerne kommer i centrum.

(Kort bemærkning).